

2.10 Sytuacja uległa istotnej zmianie, kiedy w 2003 r. powołano Fundusz Badawczy Węgla i Stali (FBWiS) na mocy decyzji Rady 2003/76/WE, 2003/77/WE, 2003/78/WE z 1 lutego 2003 r. (Dz.U. L 29/22, Dz.U. L 29/25 oraz Dz.U. L 29/28 z 5 lutego 2003 r.). Aktywa EWWiS zostały wówczas przekazane nowemu funduszowi, a Komisji przypadła rola zarządzania środkami i programem badawczo-rozwojowym w zgodzie z podstawowymi elementami wcześniejszych programów badawczych EWWiS.

2.11 Komisja oraz sektory węgla i stali inaczej postrzegają wpływ przemysłu węgla i stali na program FBWiS. W zgodzie z postanowieniami decyzji 2003/78/WE, COSCO oraz obydwie grupy doradcze — CAG i SAG — powinny być w stanie całkowicie wypełniać przypisane im funkcje, których nie należy ograniczać poprzez przenoszenie możliwości wywierania przez nie

wpływu z bezpośredniej oceny tylko na aspekty jeszcze przed wystosowaniem zaproszeń do składania wniosków.

2.12 Przedstawiając wniosek w sprawie przeglądu wytycznych technicznych dotyczących programu FBWiS, Komisja pragnie dopasować formalne procedury i struktury, wszędzie tam, gdzie jej zdaniem będzie to korzystne, do procedur i struktur stosowanych w siódmym programie ramowym UE na rzecz badań. Z tego względu wszelka harmonizacja z zasadami i procedurami programu ramowego powinna ograniczać się do obszarów, w których można wyraźnie wykazać rzeczywiste uproszczenie lub zwiększenie efektywności. Podczas gdy należy korzystać z istniejących synergii między siódmym programem ramowym a FBWiS tam, gdzie jest to tylko możliwe, rola FBWiS jako niezależnego i uzupełniającego programu musi zostać zachowana (patrz część I — B).

Bruksela, 13 lutego 2008 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej decyzję Rady 85/368/EWG w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej

COM(2007) 680 wersja ostateczna — 2007/0234 (COD)

(2008/C 162/23)

Dnia 27 listopada 2007 r. Rada, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej decyzję Rady 85/368/EWG w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 29 stycznia 2008 r. Sprawozdawcą był Arno METZLER.

Na 442. sesji plenarnej w dniach 13-14 lutego 2008 r. (posiedzenie z 13 lutego 2008 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 156 do 3 — 5 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski

1.1 Po gruntownym zbadaniu motywów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego, w szczególności uwzględniając raporty i doświadczenia, które Komitet może potwierdzić, dotyczące prac nad udostępnieniem wspólnych profili zawodowych, Komitet uznał, że argumenty Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego są przekonujące, zrozumiałe i dobrze uzasadnione. Komitet podkreśla to, mając na uwadze utworzenie innego narzędzia służącego zwiększeniu i ułatwieniu mobilności osób, mianowicie europejskiej struktury kwalifikacji.

1.2 Komitet jest zdania, że decyzja przyczynia się do lepszego stanowienia prawa, ponieważ krytycznie analizuje przepisy niestosowane i niewykonalne oraz zastępuje je lepszymi instrumentami.

1.3 Komitet popiera cel wyznaczony przez Komisję, aby w ramach systemu umożliwić także zwiększone wykorzystanie doświadczeń i kwalifikacji zdobytych drogą praktyki do wspierania mobilności i ułatwiania migracji na wewnętrznym rynku usług. Ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że system będzie początkowo oparty na zasadzie dobrowolności.

1.4 Na podstawie wcześniejszych doświadczeń Komitet zachęca do przeciwdziałania niepewności, która mogłaby pojawić się w wyniku uchylecia przepisów, poprzez zwiększenie przejrzystości i częstości informowania o jego skutkach. Wzywa także do zwrócenia uwagi na to, by nie dochodziło do pomieszanania z zakresem dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych.

2. Uwagi ogólne

2.1 Parlament i Rada uzgodniły uchylenie decyzji 85/368/EWG. Kierowały się przy tym faktem, że regulacja ta opisywała system służący ustanowieniu porównywalnych kwalifikacji zawodowych, który okazał się trudny do wdrożenia i praktycznego stosowania. Od czasu wprowadzenia tych przepisów instytucje europejskie określiły 219 kwalifikacji w 19 zawodach, których wykonywanie w największym stopniu predestynuje do wyjazdu za granicę. Do 1990 r. opublikowano dane o porównywalności kwalifikacji tylko dla 5 z 19 określonych sektorów, obejmujące 66 zawodów.

2.2 Jak stwierdza Komisja, ta i tak już niewielka liczba zmniejszyła się później jeszcze bardziej, gdyż państwa członkowskie szybko dokonały zmian w dziedzinach zawodowych, które stanowiły podstawę wspólnych profili. Scentralizowana koncepcja wymagała wprowadzenia znacznych zmian, a system nie poradził sobie z dodatkowym natłokiem pracy. Dlatego dziś trzeba stwierdzić, że w ciągu 20 lat od jego wprowadzenia w 1985 r. system nie okazał się wystarczająco efektywny jako narzędzie służące zwiększaniu mobilności pracowników w transgranicznym świadczeniu usług i ułatwianiu migracji w przypadku usług osobistych.

2.3 Na miejsce tej koncepcji ujednoliconego systemu Wspólnota Europejska wprowadziła europejską strukturę kwalifikacji (EQF). Ma ona prostą strukturę poziomów odniesienia umożliwiającą państwom członkowskim przypisanie do nich swoich poziomów kwalifikacji, przez co uzyskuje się porównywalność. Nad przypisaniem kwalifikacji do poziomów EQF czuwa jednostka utworzona przez Wspólnotę Europejską mająca zapewnić jakość tego procesu. Jako uzupełnienie do EQF Wspólnota Euro-

pejska ustanowiła dwa inne składniki — Europass oraz europejski system transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym. Ponadto uruchomiła portal Ploteus służący porównywalności formalnych i nieformalnych procesów kształcenia. Komisja dopasowała swoje działania i starania do ogólnych celów Wspólnoty Europejskiej w ramach procesu lizbońskiego na rzecz poprawy funkcjonowania wspólnego rynku oraz uproszczenia procedur administracyjnych.

3. Zalecenia

3.1 Komitet przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Wspólnota Europejska poświęca większą uwagę ułatwianiu migracji służącej poprawie funkcjonowania na wspólnym rynku także w odniesieniu do pracowników oraz usług osobistych.

3.2 Komitet podziela opinię, że w przejrzystych porównaniach powinno się uwzględniać także doświadczenia praktyczne. Komitet przywiązuje wagę do stwierdzenia, że EQF dotyczy szczebla niższego niż dyrektywa 2005/36/WE, w sprawie której EKES wydał własną opinię, oraz że należy oddzielać te dwa zakresy.

3.3 Komitet z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do 2012 r. EQF będzie wdrażana na zasadzie dobrowolności. Daje to czas na zebranie praktycznych doświadczeń oraz na zwiększenie akceptacji nowego systemu przez poprawę przejrzystości i komunikacji.

3.4 Komitet wyraża zadowolenie z włączenia w prace partnerów społecznych, tym bardziej że w perspektywie średniookresowej nie można wykluczyć znaczenia EQF w umowach zbiorowych. To samo dotyczy przebiegu prac nad niebieską kartą.

Bruksela, 13 lutego 2008 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS